

4. Lopunaikaluento: Kuusi sinettiä

Alkurukous: Herra, sinä olet niin suuri ja viisautesi niin käsittämätön ettemme voi ymmärtää sinua kuin osittain. Vain sen minkä olet katsonut armossasi meille hyväksi antaa, sinä meille avaat. Hapuilleen me sinua siis etsimme. Avaa meille tarvittava määrä salaisuuksiasi, kun me niitä Poikasi nimen, Henkesi ja sanasi avulla tutkimme. Amen.

Alkusanat:

Sairastuttuani vakavasti viikkoa ennen tämän luennon julkaisemista, alkuperäinen tekstini jäi osin puutteelliseksi ja keskeneräiseksi. Se lähetettiin toivomuksestani Sanaveliin sairaalassaoloni aikana. En tiennyt tuolloin palautuisinko enää työtehtäviini tai jäisinkö edes eloon. Herran armosta toivuin kuitenkin. Nyt, paljon myöhemmin, olen saanut voimia käydä uudelleen läpi tätä tekstiäni. Olen täydentänyt ja tarkentanut sitä hieman puutteelliseksi jääneen työni jälkeeni.

Koska tämä luento on pitkä, suosittelen että kun luet tekstiä, luet pala kerrallaan ja kuuntelet myös äänitteen useamassa osassa. Näin kokonaisuuden hahmottaminen voi tulla loppujen lopuksi helpommaksi.

Menemme nyt pääasiaan.

Käymme tässä luennossa läpi salaperäisiä Ilmestyskirjan näkyjä sineteistä. Tässä puhumme vain kuudesta ensimmäisestä sinetistä. Näky kuudennesta sinetistä päättyy siihen kun pelastettujen joukko seisoo Karitsan edessä valkeissa häävaatteissaan.

Tämän jälkeen avataan vielä seitsemäs sinetti.

Sinettien avaamisella on suuri historiallinen ja tositapahtumiin perustuva lopunajallinen merkitys. Siksi ne ovat sinetillä suljettuja. Herran Hengellä, Sanan kautta, pyrimme tutkimaan noiden sinettien salaisuuksia. Käytämme tässä luennossa pääosin vuoden 1938 raamatunkäännöstä. Se on joissain paikoin uskollisempi alkukielen tekstille johtuen käännöstavasta. Tämän käännöksen eräitä sanoja on kuitenkin nykyaikaistettu. Esimerkiksi eräät yhdyssanat on muutettu nykykieltä vastaavaksi. Esimerkkinä vaikkapa sana sentähden, on nyt muodossa, sen tähden. Myös joitakin vanhahtavia sanoja on korjattu nykyasuun kuten peljättävä, on nyt pelättävä.

Mutta Raamatun lopunajan informaatio on niin valtava, että sitä on mahdoton tässäkin kokonaan läpikäydä. Mutta lyhyt asiasisältö kuitenkin tähän kohtaan, jota emme sitten enää laajemmin käsittele. Mm. profeetta Daniel sai enkeli Gabrielilta ilmoituksia lopunajan aikamäärästä (Dan. 8:16+; Dan. 9:20+). Daniel sai tietää että Messiaan tulon oli aikaa vielä 70 vuosiviikkoa eli $7 \times 70 =$

490 vuotta. Kuitenkin vuosia kertyi Jeesuksen kuolemaan mennessä vain 483. Yksi seitsenviikkoinen aika jäi puuttumaan. Tämä seitsemäs vuosiviikko tulee ajallaan ennen Messiaan lopullista tulemusta. Tämän saman ovat todenneet muutamat muutkin Ilmestyskirjaa tutkineet henkilöt, myös tunnetut teologit, ja myös juutalainen traditio näin opettaa. Tämä kyseinen vuosiviikko jakaantuu kahteen osaan: ahdistuksen aikaan (kuusi sinettiä) ja vihan aikaan (seitsemäs sinetti). Näistä sisälloistä olen kertonut huomattavasti tarkemmin edellisissä lopunajan luennoissani [www.sanaveli.com /Lopunajan luennot 1.-3.](http://www.sanaveli.com/Lopunajan_luennot_1.-3.)).

Mutta menemme eteenpäin.

Saarnattuaan ja todistettuaan Kristuksesta, apostoli Johannes oli joutunut Välimeren saarelle nimeltään Patmos. Siellä, Herran päivänä, Jeesus Kristus ilmestyi hänelle. Kun Jeesus oli ensin vahvistanut Johannesta, hän kehotti Johannesta lähettämään kirjeet seitsemälle Vähä-Aasian seurakunnalle. Kirjeet tuli lähettää Efesokseen, Smyrnaan, Pergamoniin, Tyatiraan, Sardekseen, Filadelfiaan ja Laodikeaan. Nuo seurakunnat olivat tuona aikana olemassa olevia seurakuntia muiden sen ajan kristillisten seurakuntien joukossa. Mutta kirjeet, jotka lähetettiin kullekin seurakunnalle erikseen, ovat voimassa vielä tänäkin päivänä ja kuuluvat näin myös aikamme seurakunnille.

Vain Smyrnan ja Filadelfian seurakunnat saivat Kristukselta täyden hyväksynnän. Muissa seurakunnissa, tai niiden johtajissa, oli samoja lankeemuksia, joita aikammekin seurakunnissa on.

Kristus näytti Johannekselle mitä nyt oli ja mitä tulee pian tapahtumaan (Ilm. 1-4). Nämä neljä alkulukua on hyvä ensiksi lukea, sillä emme käsittele niitä tässä tarkemmin. Tässä lähdetään liikkeelle Ilmestyskirjan viidennestä luvusta.

Jeesus sanoo: ” *Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo.* ” (Ilm. 2:29).

Apostoli Johannes näki kuinka Kristus avasi taivaassa kirjakäärön eli Raamatun. Se oli suljettu seitsemällä sinetillä. Nyt avattiin kaikki lopunajan seitsemän sinettiä. Ne ovat otsikoitavissa seuraavasti:

1. Kristus, voittaja
2. Sota
3. Köyhyys
4. Kuolema ja Tuonela
5. Marttyyrit
6. Merkit ja tuomiot, pelastettujen joukko
-
7. Seitsemäs sinetti: Vihan aika

5. Luku: Karitsa ja sinetöity kirjakäärö

”Ja minä näin valtaistuimella istuvan oikeassa kädessä kirjakäärön, sisältä ja päältä täyteen kirjoitetun, seitsemällä sinetillä suljetun. Ja minä näin väkevän enkelin, joka suurella äänellä kuulutti: ”Kuka on arvollinen avaamaan tämän kirjan ja murtamaan sen sinetit?” Eikä kukaan taivaassa eikä maan päällä eikä maan alla voinut avata kirjaa eikä katsoa siihen. Ja minä itkin kovin sitä, ettei ketään havaittu arvolliseksi avaamaan kirjaa eikä katsomaan siihen. Ja yksi vanhimmista sanoi minulle: ”Älä itke; katso, jalopeura Juudan sukukunnasta, Daavidin juurivesa, on voittanut, niin että hän voi avata kirjan ja sen seitsemän sinettiä”. Ja minä näin, että valtaistuimen ja niiden neljän olennon ja vanhinten keskellä seisoj Karitsa, ikään kuin teurastettu; sillä oli seitsemän sarvea ja seitsemän silmää, jotka ovat ne seitsemän Jumalan henkeä, lähetetyt kaikkeen maailmaan. Ja se tuli ja otti kirjan valtaistuimella istuvan oikeasta kädestä.” (Ilm. 5: 1-7).

Sinetit olivat aukeamassa. Kirjakäärössä, Raamatussa, oli ja on yhä edelleen sisä- ja ulkopuoli. Näin ollen siihen ei saa lisätä mitään, eikä mitään siitä pois ottaa. Sitä ei voi kukaan lukea ymmärrettä-

västi ennen sinettien avaamista. Vain Pyhä Henki voi Sanaa avata, avata niille joilla on Pyhä Henki. Tämä koskee erityisesti lopun aikaa. Vain tapettu Jumalan Karitsa yksin kykeni avaamaan tuon kirjakäärön sinetit. Vain hän oli siihen arvollinen. Tapettu Jumalan Karitsa on Raamatun Herra ja tämän kirjan punainen lanka. ”*ja jos joku ottaa pois jotakin tämän profetian kirjan sanoista, niin Jumala on ottava pois sen osan, mikä hänellä on elämän puuhun ja pyhään kaupunkiin, joista tässä kirjassa on kirjoitettu*” (Ilm. 22:19). On kuolemanvaarallista muutella Jumalan ilmoitusta.

Ulkopuolta kirjakääröstä voi toki ihminen tutkia järjellään ja ilman uskoakin ja ilman uudes-tisyntymistä. Mutta jo kirjakäärön ulkopuolikin on monille loukkausta ja käsittämätöntä. Kaikki voivat toki saada Herran sanasta ulkonaista viisautta, elämänohjeita ja opetusta. Luonnolliselle viisaudelle Sanan ulkoinen kirjainkaan ei aukea hengellisessä merkityksessä, saati sitten sen sisäpuoli. Kumpikaan puoli ei ole inhimillisen järjen mukaisia. Loukkausta Raamattu on suurimmalle osalle aikammekin ihmisiä.

Raamattu on näennäisesti ristiriitainen kirja. Ja juuri siihen moni aikamme pelkästään kirjaviisas kompastuu - ja moni muukin ”älyniekkä”. Aikamme liberaaliteologia on tästä synkkä esimerkki.

Raamattu on paradoksaalinen kirjakokoelma. Usein kaksi toisiaan vastaan sotivaa tekstiä ovat keskenään täysin sopusoinnussa ja yhtä aikaa totta. Matemaattisesti katsoen se on täynnä epäyhtälöitä. Silti nämä yhtälöt ovat molemmin puolin täysin tasapainossa ja keskenään tosia ja totta. Raamattu onkin tyhmiä viisautta.

”*Ja tietäkää ennen kaikkea se, ettei yksikään Raamatun profetia ole kenenkään omin neuvoin selitettävissä; sillä ei koskaan ole mitään profetiaa tuotu esiin ihmisen tahdosta, vaan Pyhän Hengen johtamina ihmiset ovat puhuneet sen, minkä saivat Jumalalta.*” (2. Piet. 1:20,21). Raamatun hengellisen sanoman ymmärtämiseen tarvitaan siis aina Pyhän Hengen lahja. Se lahja on vain niillä, joilla on Hengen lahja, eli Hengestä syntyneillä, Kristuksesta osallisiksi tulleilla. Seitsemän sinettiä merkitsee seitsemänkertaista Raamatun lukitsemista.

Raamattu on tarkoitettu erityisesti kirjaksi josta voi pelastusta etsivä, nöyrä, köyhä sielu, löytää iankaikkisen elämän. Mutta yksin Kristuksen Henki voi avata Raamatun sanoman pelastukseksi sen lukijalle tai kuuntelijalle. Tällaiseen löytämiseen ei tarvita aina erityistä selittäjää eikä monia selitysteoksia. Hengelliset on aina selitettävä hengellisesti.

Kirjakäärön sinettien avaajaa ei siis löytynyt taivaasta eikä maan päältä. Johannes itki sen tähden katkerasti. Mutta hän näki samalla että neljän olennon ja vanhinten keskellä oli Karitsa, ikään kuin teurastettu. Enkeli sanoi itkevälle Johannekselle: ”*Älä itke, Juudan heimon leijona, Daavidin juuri-verso, on saanut voiton! Hän avaa kirjan ja murtaa kaikki seitsemän sinettiä.*”

Hänellä, Juudan heimon Leijonalla ja Karitsalla, oli seitsemän sarvea ja seitsemän silmää. Ja vain hän oli arvollinen avaamaan sinetit. Sarvet tarkoittavat voimaa, silmät kaiken näkyvän ja näkymättömän hallitsemista ja näkemistä. Karitsa, ikään kuin teurastettu, oli yksin arvollinen saamaan myös kaiken ylistyksen ja kunnian. Nuo sarvet ja silmät olivat myös ne seitsemän Henkeä jotka on lähetetty maailmaan. On kirjoitettu: ”*valtaistuimen edessä paloi seitsemän tulisoih-tua, jotka ovat ne seitsemän Jumalan henkeä*” (Ilm. 4:5). Nuo sarvet ja silmät, lampunjalat ja muut vastaavat ovat yhdessä Jeesuksen eri ominaisuuksien myötä Pyhä Hengen ilmenemismuotoja. Pyhä Henki on keskelläme seitsemänä eri tehtävä- ja työmuotona. Pyhä Henki muun muassa opettaa, on Totuuden Henki, tulevaiset hän julistaa, on Kristuksen kirkastaja, näyttää maailmalle todeksi synnin, hän on Jumalan voima, ja pyhittäjäme, sinetin asettaja uskoviin merkiksi. Pyhä Henki on Kristuksen Henki maanpäällä. Luku seitsemän kertoo ja myös kuvaa Jumalan täyteyttä. Jeesuksessa Kristuksessa on nuo seitsemän Henkeä ja hengen ominaisuutta. Löydämme lueteltuna ne myös Jesajan kirjasta.

”*Mutta Iisain kannosta puhkeaa virpi, ja vesa versoo hänen juuristansa. Ja hänen päällensä lepää Herran Henki, viisauden ja ymmärryksen henki, neuvon ja voiman henki, tiedon ja Herran pelon henki. Hän halajaa Herran pelkoa; ei hän tuomitse silmän näöltä eikä jaa oikeutta korvan kuulolta, vaan tuomitsee vaivaiset vanhurskaasti ja jakaa oikein oikeutta maan nöyrille; suunsa sauval-*

la hän lyö maata, surmaa jumalattomat huultensa henkäyksellä. Vanhurskaus on hänen kupeittensa vyö ja totuus hänen lanteittensa side.” (Jes. 11:1-5). Tämän sanan jälkeen, 6. jakeesta eteenpäin ja lisäksi 12.luku, profeetta Jesaja alkaa kuvata lopunaikaa, viimeistä tuhannen vuoden aikaa. Tuolloin Israelin kansa on koottu takaisin omaan maahansa lopunajalliseen tehtäväänsä. Israel tulee toimi- maan tuona maailmanaikana kaikkien kansojen papillisena opettajana, eli pappiskansana. Tämä aika tulee kaikkien seitsemän sinettien kuvaamien aikojen jälkeen. Kuivat luut ovat silloin elämää ja henkeä täynnä (Hes. 37:4–14). Se on aikaa jolloin Israel on ottanut vastaan Messiaansa ja ”*He katsovat minuun, jonka he ovat lävistäneet.*” (Sak. 12:10, Joh. 19:37). Jerusalemin on tuolloin kaiken hengellisen opetuksen keskus ja pakanakansat virtaavat sinne Jumalan evankeliumia kuulemaan.

Palataan taivaalliseen jumalanpalvelukseen.

Apostoli Johanneksen näyn mukaan alkoi valtava ylistys- ja kiitosjuhla. Kaksikymmentä neljä vanhinta osoittivat Karitsalle kunnioitustaan. Heillä oli kultaiset maljat täynnä suitsutuksia, jotka ovat pyhien rukoukset. ”*he veisasivat uutta virttä, sanoen: "Sinä olet arvollinen ottamaan kirjan ja avaamaan sen sinetit, sillä sinä olet tullut teurastetuksi ja olet verelläsi ostanut Jumalalle ihmiset kaikista sukukunnista ja kielistä ja kansoista ja kansanheimoista ja tehnyt heidät meidän Jumalallemme kuningaskunnaksi ja papeiksi, ja he tulevat hallitsemaan maan päällä"*” (jakeet 9,10).

Mutta keitä ovat nämä tähän mainittuun papistoon ja kuningaskuntaan kuuluvat ihmiset? Raamattu kertoo myös sen seikkaperäisesti: ”*Mutta te olette "valittu suku, kuninkaallinen papisto, pyhä heimo, omaisuus kansa, julistaaksenne sen jaloja tekoja", joka on pimeydestä kutsunut teidät ihmeelliseen valkeuteensa*” (1. Piet. 2:9).

”*Ja heitä kutsutaan "pyhäksi kansaksi", "Herran lunastetuiksi"; ja sinua kutsutaan "halutuksi", "kaupungiksi, joka ei ole hylätty"*” (Jes. 62:12).

”*Ja te olette minulle pappisvaltakunta ja pyhä kansa*” (2. Moos. 19:6).

Vain nämä tässä mainitut papit ovat tuo pyhä papisto, valittu suku. He ovat Jumalan valittuja, niitä, jotka hallitsevat maan päällä jo nyt Kristuksen kanssa, ja kerran ajallaan tuhat vuotta maailman loppuun asti: ”*he virkosivat eloon ja hallitsivat Kristuksen kanssa tuhannen vuotta. Muut kuolleet eivät vironneet eloon, ennen kuin ne tuhat vuotta olivat loppuun kuluneet.*” (Ilm. Ilm. 20:5,6). Näitä pappeja nimitetään täällä ajassa usein maallikoiksi, eli siis ammattitaidottomiksi, vaikka ovatkin Kristuksen valitsema pyhä papisto. He voittavat eläessään paljon sieluja Kristukselle. Mutta heidän todellinen pappeutensa paljastuu vasta perillä taivaassa.

Toki myös virkapappi voi olla Kristuksen pyhään papistoon kuuluva.

Enkeleitä oli taivaallisessa jumalanpalveluksessa kymmenentuhatta kertaa kymmenentuhatta ja tuhat kertaa tuhat. Tuo lukumäärä ei ole kuvitteellinen niin kuin muutamat tulkitsevat. He katsovat että enkeleitä ei voi olla taivaassa näin runsaslukuista joukkoa. Mutta ylistystapahtuma, jossa Karitsa saa kaiken kunnian ja ylistyksen, on ihmeellisin ylistysjuhla, mitä on koskaan pidetty maailman- kaikkeudessa.

Tämä kaikki edellinen löytyy kokonaan ja tarkemmin luettuna kyseisestä Ilmestyskirjan luvusta viisi.

Alkaa sinettien avaaminen.

6. luku: Karitsa avaa kuusi sinettiä

Ensimmäinen sinetti

”*Ja minä näin, kuinka Karitsa avasi yhden niistä seitsemästä sinetistä, ja kuulin yhden niistä neljäs- tä olennosta sanovan niin kuin ukkosen äänellä: "Tule!" Ja minä näin, ja katso: valkea hevonen; ja sen selässä istuvalla oli jousi, ja hänelle annettiin seppele, ja hän lähti voittajana ja voittamaan.*” (Jakeet: 1-3).

Kuka on hän, joka ratsastaa valkealla hevosella? Luemme toisaalla: ”Vyötä miekka vyöllesi, sinä sankari, vyöttäydy kunniaasi ja korkeutesi. Ole onnekas korkeudessasi. Nouse sotavaunuihisi to- tuuden, nöyryyden ja vanhurskauden puolesta, ja oikea kätesi opettakoon sinulle pelättäviä tekoja.” (Ps. 45:4-5).

Ja vielä: ”Ja minä näin taivaan auenneena. Ja katso: valkoinen hevonen, ja sen selässä istuvan nimi on Uskollinen ja Totinen, ja hän tuomitsee ja sotii vanhurskaudessa. Ja hänen silmänsä olivat niin kuin tulen liekit, ja hänen päässään oli monta kruunua, ja hänellä oli kirjoitettuna nimi, jota ei tiedä kukaan muu kuin hän itse, ja hänellä oli yllään vereen kastettu vaippa, ja nimi, jolla häntä kutsutaan, on Jumalan Sana. Ja häntä seurasivat ratsastaen valkoisilla hevosilla taivaan sotajou- kot, puettuina valkeaan ja puhtaaseen pellavavaatteeseen. Ja hänen suustaan lähtee terävä miekka, että hän sillä löisi kansoja. Ja hän on kaitseva heitä rautaisella valtikalla, ja hän polkee kaikkival- tiaan Jumalan vihan kiivauden viinikuurnan. Ja hänellä on vaipassa kupeellaan kirjoitettuna nimi: ”Kuningasten Kuningas ja herrain Herra”. (Ilm. 19:11–16).

Tuo ratsastaja on Jeesus Kristus, Jumalan Poika, Voittaja. Vain häneen sopivat nuo edelliset ku- vaukset. Hänelle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä.

Ensimmäisen sinetin aika kuvaa meidän aikaamme, Kristuksen ja hänen evankeliuminsa julista- misen aikaa, Pyhän Hengen aikaa. Voittaja voittaa sieluja Jumalalle. Jeesus on todellinen sielujen- voittaja. Myös uskolliset ystävänsä tämä Sielujen Paimen on lähettänyt työhönsä, eli muokkaamaan peltoja, kylvämään kallista siementä, Jumalan sanaa. Toiset kastelevat oraita. Toiset ovat sadonkor- jaajia. Kaikki yhdessä he saavat Jumalan aitat täyttymään. Hän, Kuningasten Kuningas ja herrain Herra, saa kaiken tämän aikaan. Heitä tarvitaan niin pieniin kuin suuriin tehtäviin. Kukin he toimi- vat saamansa armon ja armolahjan avulla. He ovat Sanan mukaan Jumalan työtovereita. Ja työ- miesten palkka on oleva suuri.

”Sillä tässä on se sana tosi, että toinen on kylväjä, ja leikkaaja toinen” (Joh. 4:37).

”Minä istutin, Apollos kasteli, mutta Jumala on antanut kasvun. Niin ei siis istuttaja ole mitään, eikä kastelijakaan, vaan Jumala, joka kasvun antaa. Mutta istuttaja ja kastelija ovat yhtä; kuitenkin on kumpikin saava oman palkkansa oman työnsä mukaan.” (1. Kor. 3:6-8).

”Silloin hän sanoi opetuslapsille: ”Eloa on paljon, mutta työmiehiä vähän. Rukoilkaa siis elon Herraa, että hän lähettäisi työmiehiä elonkorjuuseensa.” ” (Matt. 9:37,38).

”Niin kauan kuin päivä on, tulee meidän tehdä hänen tekojansa, joka on minut lähettänyt; tulee yö, jolloin ei kukaan voi työtä tehdä” (Joh. 9:4).

Tällä työllä on määrätty aikansa. Pelastuneiden pakanoiden luvun on tulta vain ensin täyteen (Room. 11:25).

Mutta nyt on jo kiire, sillä aika on loppumassa, sillä nyt avataan toinen sinetti.

Toinen sinetti

”Ja kun Karitsa avasi toisen sinetin, kuulin minä toisen olennon sanovan: ”Tule!” Niin lähti toinen hevonen, tulipunainen, ja sen selässä istuvalle annettiin valta ottaa pois rauha maasta, että ihmiset surmaisivat toisiaan; ja hänelle annettiin suuri miekka.” (Jakeet 3,4).

Jeesus kertoo myös opetuslapsilleen tuosta tulipunaisesta hevosesta, sen ratsastajasta, ja ajasta jolloin tuo ratsastaja ratsastaa. Tuo aika tarkoittaa sotia ja mullistuksia:

”Ja te saatte kuulla sotien melskettä ja sanomia sodista; katsokaa, ettette peljästy. Sillä näin täy- tyy tapahtua, mutta tämä ei ole vielä loppu. Sillä kansa nousee kansaa vastaan ja valtakunta valta- kuntaa vastaan, ja nälänhätää ja maanjäristyksiä tulee monin paikoin. Mutta kaikki tämä on synny- tystuskien alkua. Silloin teidät annetaan vaivaan, ja teitä tapetaan, ja te joudutte kaikkien kansojen vihattaviksi minun nimeni tähden. Ja silloin monet lankeavat pois, ja he antavat toisensa alttiiksi ja vihaavat toinen toistaan. Ja monta väärää profeettaa nousee, ja he eksyttävät monta. Ja sen tähden, että laittomuus pääsee valtaan, kylmenee useimpien rakkaus. Mutta joka vahvana pysyy loppuun asti, se pelastuu. Ja tämä valtakunnan evankeliumi pitää saarnattaman kaikessa maailmassa, todis- tukseksi kaikille kansoille; ja sitten tulee loppu.” (Matt. 24:6–13).

Tämä aika on pian käsillä, itse asiassa se on jo alkanut, ahdistuksen aika. Punainen ratsu ja sillä ratsastaja odottaa vain milloin se päästetään lopullisesti ratsastamaan: tappamaan ja tuhoamaan. Ratsastajalla on kädessään suuri miekka. Miekka tarkoittaa suurta sotaa ja suurien massojen kuolemaa, jopa kansakuntien tuhoa. Tätäkin aikaa me elämme lisääntyvässä määrin. Koskaan ei ihmiskunnan historiassa ole ollut niin paljon sotia kuin on nykyisenä aikana. Ja aseet ovat hirmuisia. Enää ei sodita jousipyssyillä, keihäillä eikä miekoilla. Seuraava suuri sota tappaa ihmisiä massoitain, sillä käytössä ovat myös massatuhoaseet. Se sota tulee olemaan sodista kaikkein kauhein, sotiin sota. Tulee pian aika jolloin ei voi enää työtä tehdä. Tämä sota on lähellä. Se on ensimmäisiä tapahtumia viimeisten päivien ilmoitusten sarjassa.

Mutta nyt saarnataan vielä Kristuksen evankeliumia, ainakin paikka paikoin. Puhtaan Sanan leviäminen on kuitenkin vaikeuksissa, sillä sananviejien keskuudessa on paljon saastaisuutta ja luopumusta.

Maailmaa kohtaava sota-aika on vaivan aikaa myös uskoville. Koko ahdistuksen aika on sitä kasvavassa määrin. Monia surmataaan todistuksensa sanan vuoksi. Uskovat joutuvat monien kansojen vihattaviksi. Tätä tapahtuu koko ajan jo monissa maissa. Uskossaan kovin heikot lankeavat peiloissaan pois ja alkavat ilmiäntä ystäviäänkin. Tuona aikana kylmenee monien rakkaus koska vainot ovat kovia; luovutaan uskosta jolloin säästytään vainoilta.

Jeesuksen opetuksen mukaan on myös väärien profeettojen aika. Heitä on kaikkialla. Heitä sanotaan Jumalan sanassa muun muassa hulluiksi paimeniksi. ”*Sitten Herra sanoi minulle: "Ota vielä itsellesi hullun paimenen kapineet. Sillä katso, minä olen herättävä maahan paimenen: hukkaantuneista hän ei pidä huolta, hajaantunutta hän ei etsi, ruhjoutunutta hän ei paranna, pystyssä pysyvää hän ei tue; mutta hän syö lihaviiden lihaa ja halkaisee niiden sorkat. Voi hullua paimenta, joka lampaat hylkää!"*” (Sak. 11:15–17).

”*Israelin vartijat ovat kaikki sokeita, eivät he mitään käsitä; he ovat kaikki mykkiä koiria, jotka eivät osaa haukkua. He näkevät unta, makailevat ja nukkuvat mielellään. Ja näillä koirilla on vimmainen nälkä, ei niitä mikään täytä. Ja tällaisia ovat paimenet!*” (Jes. 56:10,11).

”*Minulle tuli tämän Herran sana: "Ihmislapsi, ennusta Israelin paimenia vastaan, ennusta ja sano heille - paimenille: Näin sanoo Herra, Herra: Voi Israelin paimenia, jotka ovat itseänsä kainneet! Eikö paimenten ole kaittäva lampaista? Te olette syöneet rasvat, pukeneet päällemme villat, teurastaneet lihavat; mutta ette ole kainneet laumaa"*” (Hes. 34:1-3).

Edellisten lainausten Israelin kansa tarkoittaa tässä myös Uutta Israelia, eli pakanakansoista koottua uudenliiton Israelia. Mutta opettajat ovat olleet Uudessakin liitossa usein sokeita ja mykkiä, suoranaisia susia, ”hulluja paimenia”.

Jeesus sanoo: ”*Minä olen se hyvä paimen. Hyvä paimen antaa henkensä lammasten edestä. Mutta palkkalainen, joka ei ole paimen ja jonka omia lampaat eivät ole, kun hän näkee suden tulevan, niin hän jättää lampaat ja pakenee; ja susi ryöstää ja hajottaa ne. Hän pakenee, sillä hän on palkattu eikä välitä lampaista*” (Joh. 10:12).

Mutta kaikki tämä tässä kuvattu on vasta kuin synnytystuskien alkua. Uuden maailman synnytys on vasta alkamassa. Synnytysspolttot ja kivut ovat kuitenkin jo tulleet.

Karitsa avaa kolmannen sinetin

”*Ja kun Karitsa avasi kolmannen sinetin, kuulin minä kolmannen olennon sanovan: "Tule!" Ja minä näin, ja katso: musta hevonen; ja sen selässä istuvalla oli kädessään vaaka. Ja minä kuulin ikään kuin äänen niiden neljän olennon keskeltä sanovan: "Koiniks-mitta nisuja yhden denarin, ja kolme koiniksia ohria yhden denarin! Mutta älä turmele öljyä äläkä viiniä."*” (jakeet 5,6).

Suuren lopunajan sodan jälkeen tulee maailmaan suuri köyhyys. Tulee nälänhätää: ruokaa ei enää löydy, tai se on turmeltunutta ja saastunutta. Rahalla ei voi ostaa koska ei ole ostettavaa. Rahatalletuksetkaan eivät auta, sillä rahalla ei ole enää arvoa. Suuret kansainväliset pankit kaatuvat. Tuo sana: ”*Koiniks-mitta nisuja yhden denarin, ja kolme koiniksia ohria yhden denarin!*” kertoo kaiken

suuresta köyhyydestä. Kuvaannollisesti yksi päiväannos vehnää maksaa miehen yhden päivän palkan, edellyttäen, että on saatavilla ruokaa ja on sellaista työtä, jolla ansaita ruokaa edes yhden päivän ajaksi.

"Mutta älä turmele öljyä äläkä viiniä." Siis ei Hengen öljyä, Pyhää Henkeä ja sen voimaa, ei viiniä, Kristuksen verta, saa turmella, sillä ne ovat ahdistuksen aikanakin voimanlähteenä ja puhdistuskäytössä.

Tämä kaikki edellä kerrottu on maailmalle suuren sodan ja monien syntivelkojen jälkiseurausta. Jos sota ei ole tappanut monia, nälkä kaataa lisää. Sodan ja nälänhätää tekevät sitä toki jo kaiken aikaa.

"Ja hän sanoi minulle: "Ihmislapsi, katso, minä murran leivän tuen Jerusalemilta, ja he saavat syödä leipää painon mukaan ja huolissansa sekä juoda vettä mitan mukaan ja kauhuissansa, niin että he joutuvat leivän ja veden puutteeseen ja yhdessä nääntyvät ja riutuvat syntivelkansa tähden" (Hes. 4:16).

"Kun minä murran teiltä leivän tuen, niin kymmenen vaimoa paistaa teidän leipänne yhdessä uunissa, ja he tuovat kotiin teidän leipänne vaa'alla punnittuna; ja kun te syötte, ette tule ravituiksi." (3. Moos. 26:26).

Jeesus ennustaa viimeisten päivien sodan ja sitä seuraavan köyhyydenajan ja luonnonmullistusten tapahtumia selkeästi: *"Kansa nousee kansaa vastaan ja valtakunta valtakuntaa vastaan, ja joka puolella on nälänhätää ja maanjäristyksiä"* (Matt. 24:7).

Karitsa avasi neljännen sinetin

"Ja kun Karitsa avasi neljännen sinetin, kuulin minä neljännen olennon äänen sanovan: "Tule!" Ja minä näin, ja katso: hallava hevonen; ja sen selässä istuvan nimi oli Kuolema, ja Tuonela seurasi hänen mukanaan, ja heidän valtaansa annettiin neljäs osa maata, annettiin valta tappaa miekalla ja nälällä ja rutolla ja maan petojen kautta." (Ilm. 6:7,87).

Kuolema ja Tuonela, sairaudet ja kaikenlaiset vitsaukset tulevat nyt yhä pahempina ihmiskunnan osaksi. Ahdistus on tullut maailmaan, on suuri ahdistuksen aika. Kuolema näyttää satoa. Suurelle osalle ihmiskuntaa on tullut tuomioiden aika.

Vaikka myös tässä seuraavassa kuvatut profetiat ovat olleet puhetta israelilaisille, koskevat ne - kuten olemme jo todenneet - koko maailmaa.

"Minä lähetän teidän keskellenne metsän pedot riistämään teiltä lapsenne, raatelemaan karjaanne ja vähentämään teidän lukuanne, niin että teidän tienne tulevat autioiksi" (3. Moos. 26:22).

"Vaikka he paastoavat, en minä kuule heidän huutoansa, ja vaikka he uhraavat polttouhreja ja ruokauhreja, en minä heihin mielisty, vaan miekalla, nälällä ja rutolla minä heidät lopetan" (Jer. 14:12).

"Näin sanoo Herra, Herra: Niin totta kuin minä elän, niin ne, jotka ovat raunioilla, kaatuvat miekkaan, ja ne, jotka ovat kedolla, minä annan petoeläimille syötäväksi, ja ne, jotka ovat vuorenhuipuilla ja luolissa, kuolevat ruttoon." (Hes. 33:27).

Lopunajan tuomiot ihmiskunnalle ovat tämän sinetin avauduttua jo siis käynnissä. Mutta älä sinä pelkää, älä vapise.

Tulee epidemioita, ennen tuntemattomia, joihin ei ole osattu varautua. Nykyisin tällaisia koko maailmaa käsittäviä sairauksia sanotaan pandemioiksi. Pandemia tarkoittaa maailman laajuisesti levinnyttä epidemiaa. Tämä alansa ihmisten kehittänyt sana tulee kreikankielen sanoista *pan*, eli kaikki, ja *demos*, eli ihmiset.

Pandemiaa pelätään kaikkialla jo nyt, koska merkkejä siitä on ollut olemassa jo kauan. Tätä tautia, jota ei voida rajoittaa eikä poistaa, ja johon ei ole lääkkeitä, sanotaan Raamatussa usein rutoksi. Myös metsänpedot saavat tuolloin vallan, eikä niiden määrää voida hallita. Tästä on maininta myös 2. Moos. 23:29: *"Mutta minä en karkota heitä sinun tieltäsi yhtenä vuotena, ettei maa tulisi autioksi"*

eivätkä metsän pedot lisääntyisi sinun vahingoksesi”. Lopunajan päivinä pedotkin saavat vallan, sillä aikamme ihmiset suojelevat monia petoja. Ja kun ihmisten määrä monin paikoin vähenee, pedot saavat lisääntyessään suuren vallan ja tappavat ihmisiä. Petojen lisääntyminen on jo käynnissä (kuulin eilen että kotini lähellä, kevyenliikenteenväylällä, oli viime yönä jolkutellut susi). Ei selaista ole ennen koettu.

Hurskasten kuoleman jälkeistä tilaa Jeesus sanoo ”Abrahamin helmaksi” (Luuk. 16:16:22). Tuonela on paikka josta ei ole kovin yksityiskohtaisia selityksiä Raamatussa. Mutta Tuonela on jumalattomien asuinpaikkana ennen viimeistä tuomiota (Luuk. 16:23). Jeesus on kuitenkin vapauttanut uskovaisensa kuoleman ja Tuonelan pelosta (Hepr. 2:15). Jeesus oli Tuonelassa kuolemansa ja ylösnousemuksensa välisen ajan Ap.t. 2.27). Hän saarnasi siellä oleville vangituille hengille. ”*Kärsihän Kristuskin ainutkertaisen kuoleman syntien tähden, syytön syyllisten puolesta, johdattaakseen teidät Jumalan luo. Hänen ruumiinsa surmattiin, mutta hengessä hänet tehtiin eläväksi. Ja niin hän myös meni ja saarnasi vankeudessa oleville hengille, jotka muinoin eivät totelleet Jumalaa, kun hän Nooan päivinä kärsivällisesti odotti sen ajan, kun arkkia rakennettiin. Vain muutama ihminen, kaikkiaan kahdeksan, pelastui arkissa veden kantamana.*” (1. Piet. 3:18–20). Viimeisellä tuomiolla myös Kuolema ja Tuonela heitetään tuliseen järveen. ”*Ja Kuolema ja Tuonela heitettiin tuliseen järveen. Tämä on toinen kuolema, tulinen järvi. Ja joka ei ollut elämän kirjaan kirjoitettu, se heitettiin tuliseen järveen.*” (Ilm. 20:14,15).

Näissä edellisissä, neljännen sinetin vitsauksissa, kuolee neljäsosa ihmiskuntaa. Mutta älä sinä pelkää, älä vapise.

Karitsa avaa viidennen sinetin

”*Ja kun Karitsa avasi viidennen sinetin, näin minä alttarin alla niiden sielut, jotka olivat surmatut Jumalan sanan tähden ja sen todistuksen tähden, joka heillä oli. Ja he huusivat suurella äänellä sanoen: "Kuinka kauaksi sinä, pyhä ja totinen Valtias, siirrät tuomiosi ja jätät kostamatta meidän veremme niille, jotka maan päällä asuvat?" Ja heille kullekin annettiin pitkä valkoinen vaippa, ja heille sanottiin, että vielä vähän aikaa pysyisivät levollisina, kunnes oli täyttyvä myös heidän kansapalvelijainsa ja veljiensä luku, joiden tuli joutua tapettaviksi niin kuin hekin.*” (Ilm. 6:9–11).

Kun tämä sinetti avataan, siirrytään Johanneksen näyssä takaisin taivaan foorumille, Jumalan valtaistuminen luo.

Taivaallisen alttarin alla on sieluja, jotka on surmattu uskonsa tähden. He ovat todistaneeet Kristuksesta, mutta sitä synnin vallassa olevat maailman kansat eivät ole sietäneet. Maailmassa vaikuttaa nytkin jo Antikristuksen henki, joka on myös tämän vainon aikaansaaja.

Mutta nämä surmattujen sielut huutavat ja vaativat verensä kostamista niille, jotka olivat heidät surmanneet.

Mutta marttyyrit puetaan nyt valkeihin vaatteisiin ja heitä rauhoitetaan odottamaan sitä aikaa, jolloin marttyyrien koko luku on tullut täyteen. Jumalan ennaltasäättämysten mukaan on jo nyt hänen tiedossaan Kristuksen nimen vuoksi tapettavien lukumäärä.

Marttyyrikauden aikana tarvitaan vainojen tähden pyhiltä erityistä kestävyyttä, lujuuutta ja vahvuutta. ”*Sinun tähtesi meitä surmataa kaiken aikaa, meitä kohdellaan teuraslampaina.*” (Ps. 44:23, Room. 8:36).

Myös marttyyrikuoleman kohdanneiden lukumäärän on tultava täyteen, ennen kuin synnin vallassa olevat ihmiset maan päällä saavat lopullisen tuomionsa. Mutta siis nyt jo, ja islamilaisissa maissa eritoten, vainotaan ja surmataan kristittyjä kuin teuraslampaita.

Mutta on tullut kuudennen sinetin aika.

Karitsa avasi kuudennen sinetin

”*Ja minä näin, kuinka Karitsa avasi kuudennen sinetin; ja tuli suuri maanjäristys, ja aurinko meni mustaksi niin kuin karvainen säkkipuku, ja kuu muuttui kokonaan kuin vereksi, ja taivaan tähdet putosivat maahan, niin kuin viikunapuu varistaa raakileensa, kun suuri tuuli sitä pudistaa, ja taivas*

väistyi pois niin kuin kirja, joka kääritään kokoon, ja kaikki vuoret ja saaret siirtyivät sijoiltansa. Ja maan kuninkaat ja ylimykset ja sotapäälliköt ja rikkaat ja väkevät ja kaikki orjat ja vapaat kätkeytyivät luoliin ja vuorten rotkoihin ja sanoivat vuorille ja kallioille: "Langetkaa meidän päällemme ja kätkekää meidät hänen kasvoiltansa, joka valtaistuimella istuu, ja Karitsan vihalta! Sillä heidän vihansa suuri päivä on tullut, ja kuka voi kestää?" (Ilm. 6:12–17).

Kuudennen sinetin aikaa on kuvattu monissa muissakin paikoin Raamattua. Luemme aluksi psalmista: "Hän antaa sataa jumalattomien päälle pauloja, tulta ja tulikiveä; polttava tuuli on heidän maljansa osa" (Ps. 11:6).

Profeetta Hesekiel puhuu Herran suulla: "Minä käyn oikeutta hänen kanssansa rutolla ja verellä. Ja minä annan sataa kaatosadetta, raekiviä, tulta ja tulikiveä hänen päällensä, hänen sotalaumojensa päälle ja lukuisain kansojen päälle, jotka hänen kanssansa ovat" (Hes. 38:22).

Profeetta Joel kuvaa tätä aikaa heti sen jälkeen kun hän on ensin profetoinut Pyhän Hengen vuodattamisesta. "Minä annan näkyä ihmeitä taivaalla ja maassa: verta ja tulta ja savupatsaita; aurinko muuttuu pimeydeksi ja kuu vereksi, ennen kuin Herran päivä tulee, se suuri ja pelättävä" (Joel 2:30,31).

Jeesus kuvaa tätä samaa aikaa: "Sillä niin kuin salaman leimaus loistaa taivaan äärestä taivaan ääreen, niin on Ihmisen Poika päivänänsä oleva. Mutta sitä ennen pitää hänen kärsimän paljon ja joutuman tämän sukupolven hyljättäväksi. Ja niin kuin kävi Nooan päivinä, niin käy myös Ihmisen Pojan päivinä: he söivät, joivat, naivat ja menivät miehelle, aina siihen päivään asti, jona Noo meni arkkiin; ja vedenpaisumus tuli ja hukutti heidät kaikki. Niin myös, samoin kuin kävi Lootin päivinä: he söivät, joivat, ostivat, myivät, istuttivat ja rakensivat, mutta sinä päivänä, jona Loot lähti Sodomasta, satoi tulta ja tulikiveä taivaasta, ja se hukutti heidät kaikki, samoin käy sinä päivänä, jona Ihmisen Poika ilmestyy." (Luuk. 17:26–30).

"Ja on oleva merkit auringossa ja kuussa ja tähdissä, ja ahdistus kansoilla maan päällä ja epätoivo, kun meri ja aallot pauhaavat. Ja ihmiset menehtyvät pelätessään ja odottaessaan sitä, mikä maanpiiriä kohtaa; sillä taivaitten voimat järkkyvät. Ja silloin he näkevät Ihmisen Pojan tulevan pilvessä suurella voimalla ja kirkkaudella. Mutta kun nämä alkavat tapahtua, niin rohkaiskaa itsenne ja nostakaa pääenne, sillä teidän vapautuksenne on lähellä."

Ja hän puhui heille vertauksen: "Katsokaa viikunapuuta ja kaikkia puita. Kun ne jo puhkeavat lehteen, niin siitä te näette ja itsestänne ymmärrätte, että kesä jo on lähellä. Samoin te myös, kun näette tämän tapahtuvan, tietäkää, että Jumalan valtakunta on lähellä. Totisesti minä sanon teille: tämä sukupolvi ei katoa, ennen kuin kaikki tapahtuu. Taivas ja maa katoavat, mutta minun sanani eivät katoa." (Luuk. 21:25–32).

Israel on kuin lopunajan kello. Tämä kello näyttää myös sen että on jo myöhäinen ilta. Keskiyöllä Ylkä tulee. Israelia kootaan nyt takaisin kotimaahansa. Tosin vasta hyvin pieni osa juutalaisia on nyt perillä luvatussa maassa. Kesä on kuitenkin jo lähellä.

Edellä kuvatut tapahtumat ja eri vitsaukset ovat samankaltaisia kuin kerran Egyptiä kohdanneet vitsaukset (2. Moos. 7:14 – 11:1). Niinpä kaikkien vitsauksien piti tapahtua ennen kuin Jumalan kansa pääsi lähtemään tuosta orjuuden pesästä. Sen sijaan Egyptin sotajoukot hukkuivat vitsauksiin ja sitten vedenpaisumukseen Punaisessa meressä. (1. Moos. 45:10). Herra varjelee omiaan. He ovat turvassa kuin Israelin lapset kerran Gosenin maakunnassa Egyptissä Nooan aikana kahdeksan ihmistä pelastui arkissa, kun suruton maailma hukkuu kaatosateen nostattamassa tulvassa. Loot pelastui ennen kuin Sodoma ja Gomorra tuhottiin.

Niin kuin tapahtui Egyptissä ja Nooan ja Lootin päivinä, samoin tapahtuu ajan lopulla.

"Mutta Herran päivä on tuleva niin kuin varas, ja silloin taivaat katoavat pauhinalla, ja alkuaineet kuumuudesta hajoavat, ja maa ja kaikki, mitä siihen on tehty, palavat. Kun siis nämä kaikki näin hajoavat, millaisia tuleekaan teidän olla pyhässä vaelluksessa ja jumalaisuudessa, teidän, jotka odotatte ja joudutatte Jumalan päivän tulemistä, jonka voimasta taivaat hehkuen hajoavat ja alkuaineet kuumuudesta sulavat!" (2. Piet. 3:10–12).

Tätäkin edellistä, kuudennen sinetin aikaa, sanotaan siis ahdistuksen ajaksi. Kristukseen uskovat ovat tuona aikana uskonsa tähden todella suuressa ahdistuksessa. Mutta kuinka paljon suurempi ahdistus tulee olemaankaan niillä jotka ovat hylänneet armon ja Jumalan Karitsan! Maailma tietää jo silloin, mikä sitä pian kohtaa. He saavat maistaa Karitsan vihaa. Tähdet tippuvat taivaalta. Maa järisee. Vuoret murskaantuvat ja taivaalla näkyy kauhistuttavia näkyjä. Ihmiset menehtyvät pelätesään sitä mikä maanpiiriä ja heitä itseään kohtaa. He pakenevat vuorten onkaloihin ja kaivoksiin tulimyrskyä pakoon. Voi hukkuvaa maailmaa! Mutta älä sinä pelkää, älä vapise.

Jeesus vahvistaa jo etukäteen uskoviaan näin: ”Sinä olet tarkoin seurannut sanaani ja kestänyt, ja siksi minä puolestani tarkoin varjelen sinua ja pelastan sinut siitä koetuksen hetkestä, joka kohtaa koko maailman ja panee koetteelle maan asukkaat. Minä tulen pian. Pidä kiinni siitä mitä sinulla on, ettei kukaan vie voitonseppelettäsi.” (Ilm.3:9,10). ”Mutta kun nämä alkavat tapahtua, niin rohkaistaa itsenne ja nostakaa päänne, sillä teidän vapautuksenne on lähellä.” (Luuk. 21:28).

7 LUKU. Pelastettujen joukko

Nyt Johannekselle näytettiin lisää uusia, suuria ja ihmeellisiä näkyjä.

”Sen jälkeen minä näin neljä enkeliä seisovan maan neljällä kulmalla ja pitävän kiinni maan neljää tuulta, ettei mikään tuuli pääsisi puhaltamaan maan päälle eikä meren päälle eikä yhteenkään puuhun. Ja minä näin erään muun enkelin kohoavan auringonnoususta, ja hänellä oli elävän Jumalan sinetti, ja hän huusi suurella äänellä niille neljälle enkelille, joille oli annettu valta vahingoittaa maata ja merta, ja sanoi: ”Älkää vahingoittako maata, älkääkää merta, älkää myös puita, ennen kuin me olemme painaneet sinetin Jumalamme palvelijain otsaan”. Ja minä kuulin sinetillä merkittyjen luvun, sata neljäkymmentä neljä tuhatta merkittyä kaikista Israelin lasten sukukunnista: Juudan sukukunnasta kaksitoista tuhatta merkittyä, Ruubenin sukukunnasta kaksitoista tuhatta, Gaadin sukukunnasta kaksitoista tuhatta, Asserin sukukunnasta kaksitoista tuhatta, Naftalin sukukunnasta kaksitoista tuhatta, Manassen sukukunnasta kaksitoista tuhatta, Simeonin sukukunnasta kaksitoista tuhatta, Leevin sukukunnasta kaksitoista tuhatta, Isaskarin sukukunnasta kaksitoista tuhatta, Sebulonin sukukunnasta kaksitoista tuhatta, Joosefin sukukunnasta kaksitoista tuhatta, Benjaminin sukukunnasta kaksitoista tuhatta merkittyä.” (Ilm. 7: 1-8).

Ennen kuin Jumala aloittaa tuomionsa täytäntöönpanon maan päällä, jokaisesta Israelin kahdestoista sukukunnasta tuli merkitä Jumalan sinetillä kaksitoistatuhatta miestä. Kaikkiaan heitä oli siis sataneljäkymmentäneljätuhatta merkittyä.

Mutta mikä oli tuo sinetti Jumalan palvelijoiden otsassa? Apostoli Paavali kirjoittaa: ”Hänessä on teihinkin, sitten kuin olitte kuulleet totuuden sanan, pelastuksenne evankeliumin, uskoviksi tultuanne pantu luvatus Pyhän Hengen sinetti, sen, joka on meidän perintömme vakuutena, hänen omaisuutensa lunastamiseksi - hänen kirkkautensa kiitokseksi.” (Ef. 1:13,14). Näihin edellisiin kuuluvia, eli Hengen saaneita, myös nämä sinetillä merkityt olivat. Jumala oli valinnut heidät Israelin sukukunnista esikoisjoukoksi uudenliiton uskovien joukkoon ja elämänylösnousemukseen.

Suuri ja pian tuleva evankelioimisen aika on lähellä. Mutta siihen on vielä aikaa. Ensin Jumalan vihan viinikuurna heitetään kansojen päälle, niiden jotka eivät olleet kuuliaisia Jumalan evankeliumille.

Mutta nyt sinetit asetettiin valittujen israelilaisten otsiin.

Tarkkaavainen lukija on huomannut jo ehkä aiemminkin että sinetinsaavien sukujen sukuluettelo ei ole sama kuin Jaakobin kahdentoista pojan sukuluettelo. Ikäjärjestyksessä Jaakobin pojat ovat: Ruuben, Simeon, Leevi, Juuda, Daan, Naftali, Gaad, Asser, Isaskar, Sebulon, Joosef, Benjamin.

Taivaallinen sukuluettelo oli vastaavasti: Juuda, Ruuben, Gaad, Asser, Naftali, Manasse, Simeon, Leevi, Isaskar, Sebulon, Joosef, Benjam.

Taivaalliseen luetteloon oli tullut järjestysmuutoksia maanpäälliseen verrattuna. Ensimmäisenä luettelossa oli nyt Juuda. Jeesus kuului siihen sukukuntaan. Jaakob oli ennustanut kuolinvuoteellaan Egyptissä: *"Ei siirry valtikka pois Juudalta eikä hallitsijansauva hänen polviensa välistä, kunnes tulee hän, jonka se on ja jota kansat tottelevat."* (1. Moos. 49:10). Heprealaiskirjeessä sanotaan: *"Onhan tunnettua, että meidän Herramme on noussut Juudasta, jonka sukukunnan pappeudesta Mooses ei ole mitään puhunut"* (Hepr. 7:14).

Ruuben ei voinut säilyttää ensimmäistä sijaansa senkään vuoksi, että Jaakob oli lopun aikaa koskien ennustanut myös näin: *"Mutta sinä kuohahdat kuin vesi, et pysy ensi sijalla, sillä sinä nousit isäsi leposijalle; silloin sinä sen saastutit"* (1. Moos. 49:4).

Daanin nimi oli poistettu luettelosta ja tilalle oli tullut Manasse. Mutta miksi Daan sai väistyä? Daanista Jaakob sanoi muun muassa: *"Dan on oleva käärmeenä tiellä, polulla kyynä..."* (1. Moos. 49:17). Daan oli ovela kuin käärme. Varhaisessa katolisessa ja ortodoksisessa kristillisessä on opettettu että Antikristus tulee Daanin, sukukunnasta. Todellisuudessa tätä asiaa ei ole toki Raamattu paljastanut. Salaisuus säilyy aina Antikristuksen aikaan asti. Muitakin selityksiä asiaan on. Emme puutu niihin tässä. Mutta joka tapauksessa Daan oli saanut väistyä Manassen tieltä.

Manasse ja Efrain olivat Joosefin poikia, mutta Jaakob siunasi heidät Egyptissä omiksi pojikseen ja näin kuuluvaksi Israelin heimojen sukuluetteloon. *"Kaksi poikaasi, jotka ovat sinulle syntyneet Egyptin maassa, ennen kuin minä tulin luoksesi Egyptiin, olkoot minun omani; Efraim ja Manasse olkoot minun omani niin kuin Ruuben ja Simeon."* (1. Moos. 48.5+). Manasse oli Joosefin pojista esikoinen. Hänet otettiin tuossa taivaallisessa "perinnönjaossa" Daanin sijalle Israelin sukukuntien joukkoon.

Samoin kun Juudas kavalsi Jeesuksen, hänet poistettiin apostolien joukosta ja hänet korvattiin uudella miehellä *"... ja arpa lankesi Mattiaalle, ja hänet luettiin niiden yhdentoista kanssa apostolien joukkoon."* (Ap. t. 1:26). Samoin tässä otettiin Manasse Daanin tilalle ja näin Israelin sukukuntien lukumäärä oli edelleen kaksitoista.

Sitten näky jatkuu:

"Tämän jälkeen minä näin, ja katso, oli suuri joukko, jota ei kukaan voinut lukea, kaikista kansanheimoista ja sukukunnista ja kansoista ja kielistä, ja ne seisoivat valtaistuimen edessä ja Karitsan edessä puettuina pitkiin valkeihin vaatteisiin, ja heillä oli palmut käsissään, ja he huusivat suurella äänellä sanoen: "Pelastus tulee meidän Jumalaltamme, joka valtaistuimella istuu, ja Karitsalta". Ja kaikki enkelit seisoivat piirissä valtaistuimen ja vanhinten ja neljän olennon ympärillä ja lankesivat kasvoilleen valtaistuimen eteen ja kumartaen rukoilivat Jumalaa, sanoen: "Amen! Ylistys ja kirkkaus ja viisaus ja kiitos ja kunnia ja voima ja väkevyys meidän Jumalallemme aina ja iankaikkisesti, amen!"

Ja yksi vanhimmista puhui minulle ja sanoi: "Keitä ovat nämä pitkiin valkeihin vaatteisiin puettut, ja mistä he ovat tulleet?" Ja minä sanoin hänelle: "Herrani, sinä tiedät sen". Ja hän sanoi minulle: "Nämä ovat ne, jotka siitä suuresta ahdistuksesta tulevat, ja he ovat pesseet vaatteensa ja valkaisseet ne Karitsan veressä. Sen tähden he ovat Jumalan valtaistuimen edessä ja palvelevat häntä päivät ja yöt hänen temppelissään, ja hän, joka valtaistuimella istuu, on levittävä telttamaansa heidän yllensä. Ei heidän enää tule nälkä eikä enää jano, eikä aurinko ole sattuva heihin, eikä mikään helle, sillä Karitsa, joka on valtaistuimen keskellä, on kaitseva heitä ja johdattava heidät elämän vetten lähteille, ja Jumala on pyyhkivä pois kaikki kyyneleet heidän silmistänsä." " (Ilm. 7: 9-17).

Pelastettujen joukko, Jumalan sanalle uskollisten joukko, oli päässyt perille isänmaahansa ja olivat Herransa ja Vapahtajansa Jeesuksen Kristuksen edessä. He olivat niitä jotka olivat pitäneet Jumalan käskyt ja Jeesuksen uskon (Ilm. 14:12). Nämä ihmiset olivat tulleet "siitä suuresta ahdistuksesta" ja olivat säilyneet silti puhtaita. Heidän vanhurskautensa vaate, heidän hääpukunsa, oli pesty ja valkaistu Karitsan veressä.

Luemme uudemmassa käännöksestä: ”*Iloitkaamme ja riemuitkaamme, antakaamme hänelle kun-
nia! Nyt on tullut Karitsan häiden aika. Hänen morsiamensa on valmiina.*” ” (Ilm. 19:7 KR92).

Herran seurakunta on Kristuksen morsian (vanhempi käännös: vaimo).

” *”Ja hänen annettiin pukeutua liinavaatteeseen, hohtavaan ja puhtaaseen: se liina on pyhien
vanhurskautus.”* ” (8. Jae, KR38).

Perillä seurakunta palvelee Kristusta hänen temppeleissään.

Kaikki kyynel, ihan kaikki, on pyyhitty pois. Entinen on mennyt, eikä enää ajatukseen nouse. Heidät johdatetaan elämänveden lähteille – ikuisesti elämään Rakkaansa kanssa.

Mutta kuka on tällaiseen kelvollinen? Yksin Kristuksen lunastusverellä pesty voi olla riittävän puhdas ja kelvollinen Karitsan hääaterialle.

Mutta palataan alas maanpäälle. Tuosta suuresta lopunajan ahdistuksesta, josta vapahdetut tulevat, Jeesus sanoo vielä: ”*Sillä silloin on oleva suuri ahdistus, jonka kaltaista ei ole ollut maailman alus-
ta hamaan tähän asti eikä milloinkaan tule. Ja ellei niitä päiviä olisi lyhennetty, ei mikään liha pe-
lastuisi; mutta valittujen tähden ne päivät lyhennetään.*” (Matt. 24:15). Uskovatkin voivat joututtaa Herran tulemusta. Luimme äsken: ”...teidän, jotka odotatte ja joudutatte Jumalan päivän tulemis-
ta...” (2. Piet. 3:12).

Mutta kaikki muutkin valitut ovat joutuneet maanpäällisen elämänsä aika olemaan monissa ah-
distuksissa. ” *”Monen ahdistuksen kautta meidän pitää menemän sisälle Jumalan valtakuntaan”* ” (Ap. t. 14:22).

Sinä tiedät sen, sinä Jumalan valittu ja uskova, että elämäämme kuuluu monia ahdistuksia. Ne ovat välttämättömiä. Mutta autuas olet sinä, joka olet kutsuttu Karitsan hääaterialle: ”*Ja hän sanoi
minulle: ”Kirjoita: Autuaat ne, jotka ovat kutsutut Karitsan hääaterialle!” Vielä hän sanoi minulle:
”Nämä sanat ovat totiset Jumalan sanat.”* ” (Ilm. 19:9). Toki monet ovat kutsuttuja, mutta harvat
ovat valittuja, sillä kaikki eivät ole ottaneet vastaan Karitsan hääkutsua (Matt. 22:4,14).

Mutta milloin ja miten seurakunta kutsutaan Kristuksen eteen? Miten se tapahtuu? Apostoli Paa-
vali kirjoittaa siitä kirjeessään Tessalonikan seurakunnalle: ”*Sillä jos uskomme, että Jeesus on kuol-
lut ja noussut ylös, niin samoin on Jumala Jeesuksen kautta myös tuova poisnukkuneet esiin yhdes-
sä hänen kanssaan. Sillä sen me sanomme teille Herran sanana, että me, jotka olemme elossa, jotka
jäämme tänne Herran tulemukseen, emme suinkaan ehdi ennen niitä, jotka ovat nukkuneet. Sillä itse
Herra on tuleva alas taivaasta käskyhuudon, ylienkelin äänen ja Jumalan pasunan kuuluessa, ja
Kristuksessa kuolleet nousevat ylös ensin; sitten meidät, jotka olemme elossa, jotka olemme jääneet
tänne, temmataan yhdessä heidän kanssaan pilvissä Herraa vastaan yläilmoihin; ja niin me saam-
me aina olla Herran kanssa.*” (1. Tess. 4: 14–17). Ahdistuksen ajan jälkeen, ennen seitsemännen
sinetin avaamista, ennen vihan aikaa kaikki tapahtuu näin, näiden kirjoitusten mukaan.

Mutta ensin nousevat ylös Herrassa poisnukkuneet. Sitten ne, jotka vielä elävät maanpäällä,
temmataan yläilmoihin Herraa vastaan. Raamatun ilmoitusjärjestyksessä, kuudennen sinetin lopus-
sa, asiat ovat kerrotulla tavalla.

Aikaisemmassa kirjeessään Paavali varottaa, ettei kukaan pelottelija väittäisi Herran tulevan milloin
tahansa (2. Tess. 2:2–12). Suosittelen lukemaan nämä jakeet. Tästä asiasta on paljon eri koulukun-
nilla ja opettajilla harhaluuloja, ja siksi hätäisiä ja peloteltuja sieluja on paljon. ”Maailmanloppu voi
tulla millä hetkellä hyvänsä”, he erheellisesti väittävät. Siksi Paavali jo etukäteen varotti seurakuntia
myös näistä vääristä opeista. Herra ei tule salaa valituille. ”*Sillä ei Herra, Herra, tee mitään ilmoit-
tamatta salaisuuttaan palvelijoillensa profetoille*” (Aam. 3:7). ”*vaan että niinä päivinä, jolloin
seitsemännen enkelin ääni kuuluu hänen puhaltaessaan pasunaan, Jumalan salaisuus käy täytän-
töön sen hyvän sanoman mukaan, jonka hän on ilmoittanut palvelijoillensa profetoille.*” (Ilm.
10:7).

Herran toinen tulemus on samanlainen kuin silloin kun Jeesus otettiin ylös taivasiin. Hän tulee
sanon mukaan samalla tavoin takaisin. (Apt. 1:11).

Mutta kaiken ahdistuksen ajan keskellä kuuluu lohdutuksen ja rohkaisun sanat Herralta:

”Älä pelkää, sinä piskuinen lauma; sillä teidän Isänne on nähnyt hyväksi antaa teille valtakunnan” (Luuk. 12:32).

” Herra itse kulkee sinun edelläsi. Hän on sinun kanssasi, hän ei jätä sinua yksin eikä hylkää sinua. Älä lannistu, älä pelkää.” ” (5. Moos. 31:8).

” älä pelkää, sillä minä olen sinun kanssasi; älä arkana pälyile, sillä minä olen sinun Jumalasi: minä vahvistan sinua, minä autan sinua, minä tuen sinua vanhurskauteni oikealla kädellä.” ” (Jes. 41:10). Amen.